

РЕШЕНИЕ

№ 4940

гр. София, 23.09.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 31.07.2020 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Силвия Димитрова

ЧЛЕНОВЕ: Петя Стоилова

Атанас Николов

при участието на секретаря Детелина Начева и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **4202** по описа за **2020** година докладвано от съдия Петя Стоилова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административно-процесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл. 63, ал. 1 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на Комисията за защита на потребителите срещу решение от 14.02.2020 г. по н.а.х.д. № 20824/2018г. по описа на Софийски районен съд, НО, 103-ти състав. С решението е отменено наказателно постановление /НП/ №К-0049375/18.09.2018г., издадено от директора на Регионална дирекция за областите С., Софийска, К., П. и Б. към Главна дирекция „Контрол на пазара” при Комисията за защита на потребителите, с което на [фирма] на основание чл.200 от ЗПП е наложена „имуществена санкция“ в размер на 300 лв. за нарушение на чл.15, ал.1 от ЗПП.

Касаторът твърди, че обжалваното решение е постановено в нарушение на материалния закон. Поддържа, че неправилно СРС е приел, че при издаване на АУАН и НП са допуснати съществени процесуални нарушения. Изразява становище за доказаност на твърдяното административно нарушение. Моли съда да отмени обжалваното решение и да се потвърди НП №К-0049375/18.09.2018г. Претендира юрисконсултско възнаграждение, прави възражения за прекомерност на адвокатския хонорар.

Ответната страна – [фирма], чрез процесуален представител оспорва касационната

жалба. Подробни съображения излага в писмен отговор. Моли съда да остави в сила обжалвания съдебен акт. Претендира разноски по делото.

Представителят на Софийска градска прокуратура дава заключение за неоснователност на касационната жалба.

Административен съд София град, XXI-касационен състав, като обсъди доводите на страните и извърши преценка на валидността, допустимостта и правилността на обжалваното решение, намира следното:

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211, ал. 1 АПК, във вр. с чл. 63, ал. 1, изр. второ ЗАНН и от надлежна страна, която има право и интерес от обжалването, поради което е процесуално допустима.

Разгледана по същество касационната жалба е основателна.

От фактическа страна се установява, че в КЗП е постъпила жалба № С-03-3289/25.04.2018г. подадена от М. П. във връзка с разлика между обявена и продажна цена на предлагани в магазина на [улица], [населено място], хранителни стоки. На 11.05.2018г. служители на КЗП извършили проверка в търговския обект, при която установили, че в магазина се предлага хляб-5 вида, насипно краве сирене, бисквити-20 вида, макаронени изделия-9 вида, бонбони-5 вида, пушено сирене-3 вида, консервирани храни-15 вида, диетични храни-20 вида и колбаси-10 вида без същите да имат обозначени на видно място цени. При извършената проверка е съставен констативен протокол №К-2650473/11.05.2018г. При тези обстоятелства, служители на КЗП издали на [фирма], в качеството му на търговско дружество стопанисващо процесния търговски обект АУАН №К-0049375/18.05.2018г. на основание чл.200 от ЗПП за нарушение на чл.15, ал.1 от ЗПП. Въз основа на АУАН е издадено НП№К-0049375/18.09.2018г., с което на дружеството е наложена „имуществена санкция“ в размер на 300 лв. Изложената фактическа обстановка е установена от въззивният съд въз основа на показанията на св. Л. М. и А. М. дадени в хода на съдебното производство и писмените доказателства, приобщени по реда на чл.283 от НПК, вр. чл.84 от ЗАНН.

За да постанови оспореното съдебно решение, СРС е приел, че при процедурата по ангажиране на отговорността на санкционираното дружество е допуснато съществено нарушение на процесуалните правила, ограничаващо правото му на защита, тъй като нарушението не е описано с всички обективни и субективни признаци при посочването на процесните видове храни.

Настоящият съдебен състав намира така постановеното решение за неправилно.

Видно от събраните по делото писмени и гласни доказателства пред въззивната и касационната инстанция не са представени такива, които да опровергават описаната фактическа обстановка. Въз основа на доказателствения материал по делото се установява, че издаденото на базата на цитирания АУАН, наказателно постановление отговаря на изискванията на чл. 52-58 ЗАНН. Постановено е от компетентен орган и в него се съдържат всички изискуеми от закона реквизити. Налице е идентичност между описанието на нарушението в АУАН и в НП, както и в правните разпоредби, които са посочени за нарушени.

Доколкото в ЗАНН не е посочено, кога едно процесуално нарушение е съществено, то на основание чл.84 от ЗАНН, приложение намират разпоредбите на НПК. Съгласно разпоредбата на чл.348, ал.3, т.1 от НПК, съществено е това процесуално нарушение, което е довело до ограничаване процесуалните права на страните в процеса. По делото безспорно е установено извършеното нарушение, нарушителят и неговата

вина, а деянието е квалифицирано правилно по чл.15, ал.1 от ЗПП. С нормата на чл. 15, ал. 1 от ЗПП е създадено задължение за търговеца предварително да поставя на видно място в непосредствена близост до стоката нейната продажна цена. От приложените по делото доказателства се установява, че към момента на проверката подобно обозначение на цените не е сторено от страна на [фирма] за нито една от предлаганите хранителни стоки, описани подробно по артикули: хляб, насипно краве сирене, бисквити, макаронени изделия, бонбони вида, пушено сирене, консервирани храни, диетични храни и колбаси. За всеки артикул от посочените са се предлагали по няколко вида, които са записани в АУАН и НП като само като брой, без описание на марка, производител, грамаж на разфасовка и др. п., но това не е попречило на санкционираното лице да разбере в извършването на какво административно нарушение е обвинено и не е довело до ограничаване правото му на защита по никакъв начин. Въззивният съд неправилно е приел, че е налице съществено процесуално нарушение, поради неизпълнено изискването на чл. 42, т. 4 и чл. 57, ал. 1, т. 5 от ЗАНН. Нарушението е формално, на просто извършване като не е необходимо от него да са настъпили вредни последици, т.е. да е осъществен вредоносен резултат, за да бъде ангажирана отговорността на нарушителя. Още по време на проверката дружеството е било наясно за кои точно стоки ще бъде санкционирано и е имало възможност да се защити. Правилно наказващият орган е определил санкционната разпоредба на чл. 200 от ЗПП като наложената имуществената санкция е в минималния предвиден от закона размер. Неоснователни са твърдения на ответника по касация за приложение на чл.28 от ЗАНН, доколкото деянието касае множество продукти и грубо нарушава правата на потребителите – да бъдат ясно информирани относно цената, на която закупуват стоки.

По изложените съображения обжалваното решение е постановено в нарушение на материалния закон и следва да бъде отменено, а издаденото НП потвърдено.

При този изход на спора и на основание чл.63, ал.3 от ЗАНН, вр. чл.78, ал.8 ГПК, вр. с чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ, на касатора следва да се присъди юрисконсултско възнаграждение в минимален размер от 80 /осемдесет/ лева. Предвид изложеното и на основание чл. 221, ал. 2, предл. второ от АПК във вр. с чл. 63, ал. 1, изр. второ от ЗАНН, Административен съд, С.-град, XXI-ти касационен състав,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ решение от 14.02.2020 г. по н.а.х.д. № 20824/2018г. по описа на Софийски районен съд, НО, 103-ти състав.

ПОТВЪРЖДАВА наказателно постановление №К-0049375/18.09.2018г., издадено от директора на Регионална дирекция за областите С., Софийска, К., П. и Б. към Главна дирекция „Контрол на пазара” при Комисията за защита на потребителите.

ОСЪЖДА [фирма], ЕИК[ЕИК], [населено място],[жк], да заплати на Комисия за защита на потребителите,гр. С., пл. „С.“ №6 сумата от 80 /осемдесет/ лв. юрисконсултско възнаграждение.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

